

Jassó Judit

NATÚR NŐ

Szeretem az ilyen natúr nőket.
Tisztán adják elő a mondanivalót,
Nincs félreérthető kifejezés benne,
Nem szükséges melléjük magyarázat.
Anyának szerettem volna ilyen,
Aki, ha rám néz, mindent félretesz,
Elég, ha rács, egy kapaszkodó,
Hangulatai nem festik át.
Megnyugtató s egyben jellegtelen.
Históriára gyakorlatilag képtelen,
Vannak határai legbelül,
Nem szorul korlátozásra itt kinn,
Nem szól rám, hogy iszom a kávé,
Csak elém teszi, egy tej, két cukor.
Én is lehettem volna ilyen,
De legalul van az eredeti szín.
Születni kell, azt hiszem, erre,
Vagy sóvárogva várni, míg lepattogzom.

PUSZTÁBA KIÁLTOTT SZÓK

Az elmúlást nem lehet
Apránként elfogyasztani,
Mint egy adag sült krumplit.

Egészen nyeljük le,
Keserű pirulát,
A gyógyulás halvány
Reménye nélkül.

Valamiért mégis jó,
Mert immár
Kétségek nélkül,
Remények nélkül
Maradni

Olyan ismerős érzés.

Mintha élnél.